

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen.

(Lovforslag nr. L 29. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Forslaget drejer sig om at udskyde revisionen af loven om offentlighed i forvaltningen i 2 år med den begrundelse, at man overvejer gennemførelse af en almindelig forvaltningsproceslov. Jeg er enig i, hvis man skal overveje en almindelig forvaltningsproceslov, at det er nødvendigt at have den fornødne tid til at tænke sig grundigt om. Jeg kan derfor på socialdemokratiets vegne give min tilslutning til, at vi udskyder revisionen i 2 år, uden at jeg dog derved har forpligtet mig til at deltage i selve gennemførelsen af en forvaltningsproceslov.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Folketinget bliver med dette lovforslag stillet over for den uafviselige kendsgerning, at justitsministeriet stadig ikke er parat til at medvirke ved den revision, som skulle have været gennemført i 1974-75, men som blev udsat til indeværende samling. Vi kan jo nok ikke gøre andet end at tage det til efterretning, men jeg synes dog, der er grund til at sige, at det er uheldigt, at det udvalg, der skulle forberede revisionen, nu for anden gang via ministeren må komme til folketinget og gøre undskyldninger for, at man stadig ikke har kunnet gøre sit arbejde færdigt inden for den tid, som folketinget har fastsat. Jeg føler mig overbevist om, at ministeren har gjort det tydeligt for udvalget, at en gentagelse ikke vil være ønskelig.

Jeg vil godt sige to ting til. Det ene er, at offentlighedsloven er en meget vigtig lov og en god lov. Denne lov og dens forløber, partsoffentlighedsloven fra 1964, var meget betydelige landvindinger på forvaltningsrettens område, men vi skal være opmærksomme på, nu når

der i de kommende år skal ske forbedringer i lovgivningen, at der er en verden uden for Verona og en verden uden for Skandinavien. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes, at man følger udviklingstendenser i Sverige og Norge, men derimod nævnes der til min forundring ikke den udformning af freedom of information act, som vi kender fra USA, og som vel nok er noget af det væsentligste, man overhovedet kan beskæftige sig med, når det drejer sig om disse forvaltningsretlige problemer. Jeg går ud fra som en selvfølge, når betænkningen kommer til at foreligge fra justitsministeriet, at den vil indeholde en omhyggelig gennemgang af freedom of information act og de muligheder, som den lovgivning rummer for de amerikanske borgere.

Jeg vil også godt sige én ting til. Selv om offentlighedsloven er en god lov, har borgerne kun glæde af den, hvis den fungerer rigtigt i praksis; og stort set fungerer den naturligvis efter sin hensigt. Alligevel oplever vi mange gange, ikke blot enkeltstående tilfælde, men massevis af eksempler på, at man i kommuner og institutioner stadig væk føler sig fremmed over for den lovgivning, stadig væk betragter den som noget nyt, noget mærkeligt. Som et kuriosum kan jeg nævne, at man i en af landets største kommuner simpelt hen har den ordning, at aktindsigt i medfør af offentlighedsloven har man kun om mandagen, fordi da kommer en særlig tilkaldt jurist og ser på de sager, hvor der er begæret aktindsigt. Det er naturligvis ikke meningen, at tingene skal fungere på den måde. Det må være sådan, når vi har denne glimrende lovgivning, at administrationens folk både i institutioner under staten og på rådhus osv. er fortrolige med lovgivningen og kan bruge den efter dens hensigt.

Men jeg skal til slut blot sige, at fremskridtspartiet med stor interesse vil følge afslutningen af det arbejde, som er i gang i det justitsministerielle udvalg. Vi mener sådan set godt, at man kunne være kommet i gang med en revision på nuværende tidspunkt, men bøjer os naturligvis for kendsgerningerne og håber så, at vi virkelig kan komme nogle skridt videre frem, så snart udvalget har gjort sit arbejde færdigt.

Nathalie Lind (V):

Også jeg må på mit partis vegne udtrykke en vis beklagelse over, at vi igen skal have en udsættelse. Man havde jo i sin tid regnet med, at